

- a) Is een buitengewone en periodieke directe belasting verenigbaar met het gemeenschapsrecht en richtlijn 69/335/EEG⁽¹⁾ (0,75 % per jaar; besluitwet 394/92, omgezet in wet 461/92, verlengd bij besluitwet 564/94, omgezet in wet 656/94 en daarna verlengd bij wet 549/95)?
- b) Is het wettig om kapitaal te onderwerpen aan de vermogensbelasting, zoals gedefinieerd in: Passivo/A) Patrimonio netto/I Capitale, van artikel 2424 c.c.⁽²⁾, zoals gewijzigd bij artikel 5 van besluitwet 127/91, welk kapitaal reeds werd onderworpen aan de aanvankelijke heffing op de inbreng als bedoeld in DPR 131/86, gelet op het teleologische criterium waaraan het Hof in zijn rechtspraak steeds de voorkeur heeft gegeven boven letterlijke of systematische criteria?

(1) Richtlijn van de Raad van 17 juli 1969. PB L 269 van 28.10.1969, blz. 12.

(2) Diverse vermogensbestanddelen zoals genoemd in artikel 2424 c.c.

Verzoek van de High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Crown Office), van 21 december 1999 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen The Queen en Secretary of State for the Environment, Transport and the Regions, ex parte: Omega air Ltd

(Zaak C-27/00)

(2000/C 102/21)

De High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Crown Office) heeft bij beschikking van 21 december 1999, ingekomen ter griffie van het Hof van Justitie op 31 januari 2000, in het geding tussen The Queen en Secretary of State for the Environment, Transport and the Regions, ex parte: Omega Air Ltd, het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzocht om een prejudiciële beslissing over de navolgende vraag:

Is artikel 2, sub 2 van verordening (EG) nr. 925/1999 van de Raad⁽¹⁾ ongeldig voor zover het een „gerecertificeerd civiel subsonisch straalvliegtuig” aldus definieert, dat straalvliegtuigen die zijn uitgerust met geheel nieuwe motoren „met een omloopverhouding van 3 of meer” niet onder de verbodsbepalingen van de verordening vallen, doch vliegtuigen die zijn

uitgerust met geheel nieuwe motoren met een omloopverhouding van minder dan 3 onder de verbodsbepalingen vallen, gelet in het bijzonder op:

(i) de motiveringsplicht krachtens artikel 253 EG-Verdrag;

(ii) het algemene evenredigheidsbeginsel;

(iii) de rechten die particulieren aan de Algemene Overeenkomst inzake tarieven en handel en/of aan de Overeenkomst inzake technische handelsbelemmeringen kunnen ontlenen?

(1) Betreffende de inschrijving en het gebruik in de Gemeenschap van bepaalde typen civiele subsonische straalvliegtuigen die werden aangepast en gecertificeerd als zijnde in overeenstemming met de normen van boekdeel I, deel II, hoofdstuk 3, van bijlage 16 van het Verdrag inzake de internationale burgerluchtvaart, derde uitgave (juli 1993) (PB L 115, 04.05.99, blz. 1) en rectificatie (PB L 120, 08.05.99, blz. 47).

Verzoek van het Oberste Gerichtshof van de Republiek Oostenrijk van 14 december 1999 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen L. Kauer en Pensionsversicherungsanstalt der Angestellten

(Zaak C-28/00)

(2000/C 102/22)

Het Oberste Gerichtshof van de Republiek Oostenrijk heeft bij beschikking van 14 december 1999, ingekomen ter griffie van het Hof van Justitie op 1 februari 2000, in het geding tussen L. Kauer en Pensionsversicherungsanstalt der Angestellten, het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzocht om een prejudiciële beslissing over de navolgende vraag:

Moet artikel 94, leden 1 tot en met 3, van verordening (EEG) nr. 1408/71 van de Raad van 14 juni 1971⁽¹⁾ betreffende de toepassing van de sociale zekerheidsregelingen op werknemers en zelfstandigen, alsmede op hun gezinsleden, die zich binnen de Gemeenschap verplaatsen, in de gewijzigde en geactualiseerde versie van verordening (EEG) nr. 2001/83 van de Raad van 2 juni 1983⁽²⁾, zoals gewijzigd bij verordening (EEG) nr. 1249/92 van de Raad van 30 april 1992⁽³⁾, aldus worden uitgelegd, dat deze bepaling zich verzet tegen een nationale regeling volgens welke tijdvakken voor de opvoeding van kinderen op het nationale grondgebied uitsluitend als vervangende tijdvakken in de pensioerverzekering in een EER-staat (hier: België) worden erkend, indien die tijdvakken na de inwerkingtreding van de EER-Overeenkomst (1 januari 1994)

liggen, en onder de aanvullende voorwaarde dat voor het betrokken kind een aanspraak op een uitkering bij moederschap uit hoofde van het (Oostenrijkse) Allgemeine Sozialversicherungsgesetz (ASVG) of een andere (Oostenrijkse) federale wet, respectievelijk een aanspraak op een uitkering ingevolge het (Oostenrijkse) Betriebshilfegesetz bestaat of heeft bestaan?

⁽¹⁾ PB 1971, L 149, blz. 2.

⁽²⁾ PB 1983, L 230, blz. 6.

⁽³⁾ PB 1992, L 136, blz. 28.

Verzoek van het Hof van Cassatie (België) (eerste kamer) van 21 januari 2000 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen Nationale Raad van de Orde van Architecten en N. Dreessen

(Zaak C-31/00)

(2000/C 102/23)

Het Hof van Cassatie (België) (eerste kamer) heeft bij beschikking van 21 januari 2000, ingekomen ter griffie van het Hof van Justitie op 7 februari 2000, in het geding tussen Nationale Raad van de Orde van Architecten en N. Dreessen, het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzocht om een prejudiciële beslissing over de navolgende vraag:

Hebben de artikelen 5 en 52 EG-Verdrag tot gevolg, dat de lidstaat, bij een bevoegde autoriteit waarvan een gemeenschapsonderdaan die houder is van een in een andere lidstaat behaald diploma, een verzoek heeft ingediend om een beroep te mogen uitoefenen dat volgens de nationale wettelijke regeling slechts toegankelijk is voor wie een diploma of een beroepskwalificatie bezit, verplicht is het diploma waarop de verzoeker zich beroept, in aanmerking te nemen, en de deskundigheden en kwalificatie die door dat diploma worden bevestigd, te vergelijken met die welke door de nationale regels worden vereist, ook al bestaat er voor het betrokken beroep een door de Raad krachtens artikel 57, eerste en tweede alinea, van genoemd Verdrag vastgestelde richtlijn en bevat deze richtlijn, wat de in de loop van een overgangperiode aangevangen of voortgezette studiecycli betreft, een uitputtende opsomming van de in de verschillende lidstaten afgegeven diploma's of certificaten die de uitoefening van het betrokken beroep in de andere lidstaten mogelijk moeten maken, en ook al valt de verzoeker onder die overgangsregeling en komt het diploma waarop hij zich beroept, niet in die uitputtende opsomming voor?

Hogere voorziening, op 7 februari 2000 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen het arrest, op 1 december 1999 in gevoegde zaken T-125/96, Boehringer Ingelheim Vetmedica GmbH en C. H. Boehringer Sohn Ltd, ondersteund door Fédération européenne de la Santé animale (Fedesa) en het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland, en de Raad van de Europese Unie, ondersteund door Stichting Kwaliteitsgarantie Vleeskalverensector (SKV) en de Commissie van de Europese Gemeenschappen, en C. H. Boehringer Sohn Ltd, ondersteund door Fédération européenne de la Santé animale (Fedesa), en de Commissie van de Europese Gemeenschappen, ondersteund door Stichting Kwaliteitsgarantie Vleeskalverensector en de Raad van de Europese Unie, gewezen door het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen (Tweede kamer)

(Rechtssache C-32/00 P)

(2000/C 102/24)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 7 februari 2000 hogere voorziening ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen, vertegenwoordigd door X. Lewis, lid van haar juridische dienst, als gemachtigde, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg bij C. Gómez de la Cruz, Centre Wagner, tegen het arrest, op 1 december 1999 in gevoegde zaken T-125/96⁽¹⁾, Boehringer Ingelheim Vetmedica GmbH en C. H. Boehringer Sohn Ltd, ondersteund door Fédération européenne de la Santé animale (Fedesa) en het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland, en de Raad van de Europese Unie, ondersteund door Stichting Kwaliteitsgarantie Vleeskalverensector (SKV) en de Commissie van de Europese Gemeenschappen, en T-152/96⁽²⁾, Boehringer Ingelheim Vetmedica GmbH en C. H. Boehringer Sohn Ltd, ondersteund door Fédération européenne de la Santé animale (Fedesa), en de Commissie van de Europese Gemeenschappen, ondersteund door Stichting Kwaliteitsgarantie Vleeskalverensector en de Raad van de Europese Unie, gewezen door het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen (Tweede kamer).

Rekwirante concludeert dat het den Hove behage:

1. te vernietigen het gedeelte van het arrest van het Gerecht van eerste aanleg van 1 december 1999 in gevoegde zaken T-125/96, Boehringer Ingelheim Vetmedica GmbH en C. H. Boehringer Sohn tegen Raad van de Europese Unie, en T-152/96, Boehringer Ingelheim Vetmedica GmbH en C. H. Boehringer Sohn tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen, waarbij verordening (EG) nr. 1312/96 van de Commissie van 8 juli 1996 tot wijziging van bijlage III bij verordening (EEG) nr. 2377/90 van de Raad houdende een communautaire procedure tot vaststelling van maximumwaarden voor residuen van geneesmiddelen voor diergeneeskundig gebruik in levensmiddelen van dierlijke oorsprong (PB 1996, L 170, blz. 8), voorzover daarbij de geldigheid van de door de verordening vastgestelde MRL voor clenbuterol is beperkt tot bepaalde specifieke therapeutische indicaties voor runderen en paardachtigen;